

Artikel om "Vi elsker vort land"

*Melodi: P. E. Lange-Müller 1885, Shu-bi-dua 1980
Tekst: Holger Drachmann 1885*

Denne sang, der også kaldes Midsommervisen, er en af de to evergreens, der markerer året. Når dagene er kortest, samles familien og synger "Højt fra træets grønne top". Når dagene er længst, og de lyse nætter er kommet, samles folk om sankthansbålet og synger "Vi elsker vort land". Det er traditioner, man ikke kan komme uden om.

Der er ikke mange ved bålet, der kan teksten til Midsommervisen udenad, så der bliver som regel uddelt fotokopier til dem, der ikke har en sangbog med hjemmefra.

Sangen stammer fra den romantiske eventyrkomedie Der var engang, som havde premiere på Det Kongelige Teater i 1887. Stykket var skrevet af Holger Drachmann og havde musik af P.E. Lange-Müller. Komponisten har aldrig været et stort navn. Han skrev sange, opera og kammermusik men ikke særlig meget. Han huskes mest for netop Midsommervisen og hans melodi til sangen "Lykken er ikke gods eller guld".

Holger Drachmann var derimod landskendt i Danmark, da han levede. Han var både forfatter og maler og hørte til den koloni af kunstnere, der holdt til i Skagen omkring år 1900. På maleriet "Sankt Hansblus på Skagen strand" har digteren en iøjnefaldende plads ved bålet iført slængkappe og stor digterhat og sammen med en af sine mange koner eller kærester. Drachmanns tekst er rigtig romantisk og fortæller om den danske natur, der er skønnest ved midsommer. Det er også en slags fædrelandssang. Hvert af de tre vers indledes med ordene "Vi elsker vort land" og i sidste vers bliver det sagt, at udenlandske fjender skal finde os klar til kamp, selv om vi danskere ellers er fredelige nok. Den slags forsigtige trusler var meget populære i Danmark på den tid, hvor sangen blev skrevet. Tyskland havde mast den danske hær i 1864 og besat næsten halvdelen af Jylland. Så nu skulle udlandet ikke prøve på mere! I 1980 lavede popgruppen Shu-bi-dua en mere rask version af sangen, som blev udgivet på Shu-bi-dua 7. Her kom den til at hedde "Midsommersangen", og det er den melodi, de fleste synger i dag. Teksten er den samme som Drachmanns – med en enkelt, finurlig undtagelse. Hvor der i tredje vers står "fædrenes gravhøje", bliver det hos Shu-bi-dua til "fædrenes gravhunde". Man ser for sig, at der bliver tændt bål på ryggen af en gravhund. Og så ryger højtideligheden lige en tur.

Af: Jens Laigaard

Udarbejdet af BibZoom - Bibliotekernes Digitale Musiktjeneste.

